

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 4. Ministerski predsednik grof Thun je imel danes daljše posvetovanje z namestnikom Moravskim; včeraj pa je bila daljša konferenca mej ministerskim predsednikom in namestnikom Gališkim, grofom Pininskim. Govori se, da bodo tudi namestniki drugih pokrajin pozvani na posvetovanja.

Dunaj 4. »Pol. Correspondenz« javlja iz kompetentnega vira, da so za letos zaključene vaje naše vojne mornarice. Neosnovana je torej govorica, da se bodo letos vršile velike cesarske vaje, na katere je povabljen tudi nemški cesar Viljelm.

Lvov 4. Grško-katoliški nadškof, kardinal Silvester Sembratovič je umrl danes popoldne. Pokojnik je bil tudi člen gosposke zbornice.

Hamburg 4. »Hamburger Nachrichten« piše, da ni res, da se je konservacija trupla Bismarckovega slabo posrečila. Nasprotno, ista se je posrečila tako, da so ostale vse poteze obraza nespremenjene. Isti list potrja, da ni bilo dovoljeno nikomur, da bi fotografiral ali naslikal pokojnika.

Cetlinje 4. V čast princeu Ferdinandu Bolgarskemu, bode veliko vojaško ogledovanje, katerega se udeleži kakih 5000 mož redne vojske in domobrancev, ki so tudi oboroženi ruskimi puškami repetirkami.

Frankobrod 4. »Frankfurter Zeitung« javlja iz Benetk: Cesarska dvojica nemška pride v Benetke dne 12. oktobra. Naslednjega dne se ukreca na jahti »Hohenzollern«, da nastopi določeno vožnjo v sveto deželo. Pričakuje se, da prideta v Benetke tudi kralj in kraljica italijanska, da pozdravita svojega zaveznika.

Rim 4. Govori se, da nekaj poslancev raznih strank hočejo v prihodnjem parlamentarnem zase-

danju predložiti načrt zakona za ločenje zakonskih. V Evropi so sedaj le še Italija, Španija in Avstrija, ki nimajo takega zakona.

Jaslo 4. Danes je bilo obsojenih 12 oseb radi zadnjih protizidovskih izgrediv. Dobili so kazni od 2 mesecev do 2 tednov.

Berolin 4. Wolfova pisarna je izvedela večerajšnjega dne iz Ponce, da je tamošnja luka zopet svobodna za vse narode.

Washington 4. General Schafter poroča, da skupno število bolnih vojakov ameriških znaša 4290 mej temi 3038 na mrzlici.

New-York 4. Francozki poslanik Cambon je dobil obvestilo, da zaliv, pristanišče in mesto Manilla se ne povrnejo Španci. »Tribune« javlja iz Washingtona, da je Španija toliko koliko že sprejela mirovne pogoje, ne da bi zahtevala materialnih sprememb. Cambon utegne jutri pojutrnjim izročiti definitivno depešo vladi Združenih držav, kateri depeši bode bržkone takoj sledilo premirje.

Keywest 4. Reuterjeva pisarna javlja: Na otoku Pinos, ležečem južno od Kube, ki se uporablja kakor vojaška bolnica, drve ljudje skupaj, bogati in ubogi in od vseh strani. Vsled kopičenja ljudi navstale so kože in rumena mrzlica. Ljudje umirajo na javni ulici in so prisiljene oblasti, da dajejo pokopavati umrle.

Washington 4. Brzojavka iz glavnega tabora ameriškega na otoku Portorico naznanja, da je pri Arbouito 5000 Špancev, ki so zasedli močne pozicije. Amerikani skušajo, da bi obkolili Špance in jih zajeli.

Havana 4. Batalijon Špancev je pri Matanzasu pobil močno četo ustašev. Tudi pri Monteverde se je vnel boj, ki je trajal dve uri. Ustaši

so bili iztisnjeni iz njih pozicij po naskoku z bodalom. Mnogo ustašev je bilo ranjenih. Mej mrtvimi je tudi jeden glavarjev ustašev. Španci so imeli 2 mrtva in 40 ranjenih.

Madrid 4. Glasom brzojavke iz Portorico je bil polkovnik San Martin ustreljen vsled obsodbe po vojaškem sodišču. Polkovnik Puig, katerega je čakala jednaka usoda, se je ustrelil sam.

Železno čelo.

Železno čelo in drzno lice, ki ne zarudeva nikdar, pomenja premoženje v politiki. Premoženje, ki nosi visoke obresti. Reči in ne migniti z očesom o tem: da je črno, kar je belo; taji, ne da bi zarudel, splošno znane, notoriške stvari; obdolži (ne da bi se ti ganila vest radi tega) svojega nedolžnega bližnjega vseh onih zločinov, katere delaš ti sam, dan na dan, in istemu svojemu bližnjemu na škodo; brutalen bodi kakor tiran, a potuhni se pred višimi, ki bi ti mogli škoditi, da bodo mislili, da si nedolžno jaguje; kriči, da si preganjan od onih, ki so preganjani od tebe; joči, da se moraš boriti za nogo življenje, da si v resnici ti ubijaš nogo življenje drugim; delaj se, kakor da ti je v nevarnosti najprimitivnejše pravo, če tudi je resnica, da ti gaziš pravo drugim; iz kratka: vzbujaj domnevanje, da si žrtva in mučenik krute osode in zlobe ljudi, s katerimi moraš živeti, čeprav so drugi žrtve in mučeniki radi tebe in tvoje zlobe — ako moreš vse to, ako ti je v last tako železno čelo in lice, ki ne zarudeva nikoli, ker ne ve, kaj je čut srama, in ako vrhu tega imaš še to srečo, da sodijo o tebi kratkovidni ljudje in slepi državniki: potem imaš svojstev, ki pomenjajo v političnem življenju veliko premoženje. Takim čelom in takim

PODLISTEK.

10

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

»Tako vam Boga, veslajte!« je zavpil Orlovič, »da jih zgrabimo žive!« Zaman. Veter se je obrnil in prijel jadra beneškega broda, ki je odbeljal kakor strela proti Rabu.

Solznih oči se je vrnil Orlovič na breg.

»Desno roko bi bil dal, da bi mogel pognati proklete malopridneže na dno morja!«

»Vodi nas, vojvoda!« je zavpila uskoška četa jednoglasno, »vodi nas na Benečane!«

»Junaki!« je spregovoril škof, bled, prestrašen, ko je bil dospel v kolo razsrjenih junakov, »zaklinjam vas, slušajte me! Rotim se vam, da temu ni kriva beneška gospoda, ampak arbanaski divjaki, ki so svojevolično prolili nedolžno kri. Drago jim bode plačati to, rotim se vam. Pojdite, saj beneška gospoda vam hoče zopet odpreti morje. Čestiti vojvode, prosim vas, vrnite se v kaštel.«

»Je-li res, da maščuješ one, škof?« je vprašal Orlovič.

»Res je.«

»Bodemo videli!« je rekel Orlovič. — Hajdimo junaki!

»Nikdar!« je odvrnil Milovčič — »prej zlo-mim slabjo.«

Vojvode so šli brez starca za škofom v kaštel. Zvoljno je čakala četa, čakala tri polne ure. Slednjič so prijavili vojvode, da je narejeno pismo, da smejo Senjani slobodno brodariti po morju od Baga do Istre, toda brez orožja, in za svojo potrebo in trgovino samo, da se ne dotikajo beneških brodov, in da se to zabrani vsekemu od svojih, a vse to da ima trpeti toliko časa, dokler vsega posla ne uredi cesar sam. Neradi so potrdili Uskoki pismo, in so prisegli, da si jim je srce kipeljo ljutosti; saj so bile žene in otroci gladni; sedaj se jim vsaj tega ne treba bati, in pa, da bi jih gonili iz domovine, iz junaškega Senja.

Ko je prišel škof v svojo sobo, je našel Antonija.

»Hvala Bogu«, je vzdihnil ves truden, »vspelo je delo; malo, da nam ga ni pokvarila arbanaska neumnost. Ali mnogo muke je bilo treba. Jutri ob zori se vrnemo, Antonio.«

Pred meniškimi samostanom se je sestal kapitan Danilo Barbo z gorostasnim človekom, ogrnjenim črnim plaščem.

»Da ste mi zdrav!« pozdravil ga je velikan.

»Oj! Bog z Vami, knez Posedarič!« je odzdravil kapitan.

»Odkod tako pozno?«

»Od menihov, kapitan! Vi ste danes sklenili mir z Benečani, a zastopal jih je škof. Kapitan, kapitan! Čuvajte se tega pajka. Mreža se zapleta. Lahko noč!«

III.

Po modrem nebu so se gonili krdeloma beli, srebroliki oblaki, sedaj zakrivaje, sedaj odkrivaje mesce in zvezde. Težka soparica je pritiskala na zemljo. Silni jug je objestno metal morske valove pod oblake, vrh katerih je plamtela zlata mesečina; metal jih je v zrak, kakor meče neumno dete drago kamenje; zamolklo šumé so butale silovite pene v orjaške zidine, umikale se zopet, da potem navalé tem silneje.

Visoki zvonik sv. Marka je molel kakor velikan iz množice poslopij, stolpov, krovov, belih kakor sneg od svetle mesečine, ki je samo tu in tam prodirala v ozke kanale, v ožje ulice beneške; od Guideke so blestele skozi noč žarke iskric, male svetiljke mornarjev, samo večasih se je oglašila skozi nočni mir katera vesela pesmica, da brzo spet umolkne, in zavlada tajinstven, veličasten mir nad »kraljico morskó«, kateri je vladal Marino Grimani. Hkratu se je oglašil v zraku čuden zvon, kladiiva medenih mož nad Mereerijo javila so Benetkam polnoč. Sedaj je hitela mala črna gondola kakor hitra ribica po plitvini od Piacete k velikemu kanalu. V gondoli je sedel človek pod širokim klobukom, ogrnjen z nabranim plaščem; ker je bil navlekel na čelo krajee klobuka in se je bil tesno zavil v plašč, mu nisi mogel spoznati lica. Gotovo se mu je mudilo, ker je dva-trikrat rekel gondoljeru poluglasno:

»Brže, Nikoleta!«

(Dalje pride.)

licem je možna najviša frukifikacija lastne zlobe in lastne moralne propalosti ter slabosti in slepote družih ljudij.

Taki srečni ljudje, železnim čelom in drznim licem, so naši politički in narodni sovražniki. Falzifikacija dejstev — to jim je staro, priljubljeno rokodelstvo. Oni, ki svoje sodeželane slovenske narodnosti tišče ob tla, da siromaki poslednji ne morejo ni dihati; oni, ki odrekajo drugim vsako pravico božje in človeške pravice in ki se zgražajo že ob misli sami, da bi morali živeti z drugimi, ne kakor podrejeni, ampak kakor enakopravni poleg enakopravnih; oni, ki stremé po izključnem gospodstvu v teh pokrajinah in so v ta namen na javnem shodu izdali parolo: *osar tutto!* — ne zarudevajo v lice in se ne sramujejo sami pred seboj, ko pred vsem svetom pošiljajo na Dunaj britke tožbe: da se jim gode krivice, da so proganjani, da vstrepečejo za svojo ekzistenco.

Čut ogorčenja in gnusa nas pretresa, ko moramo gledati pojave takega hinavstva, take zavrtnosti in takega komedijaštva, kakoršnega nam je ponudil »Piccolo« v svojem članku »Nuove pretese« (Nove zahteve), katerega članka jedro smo priobčili med političnimi vestmi zadnjega izdaja.

Omenivši zahteve Jugoslovanov, naj se hkratu uredi jezikovne razmere tudi v naših južnih pokrajinah, in tožbe istih, da se v teh pokrajinah popolnoma zanemari slovenski jezik, ter nadaljuje trditve z naše strani, da se od državnih uradnikov zahtevata le italijanščina in nemščina, povspelo se je čifutsko glasilo z lesnega trga do viška hinavstva, vskliknivši: »Kako srečni bi bili Italijani, ako bi bilo res tako!«

Bojimo se, da ujemimo naše čitatelje, ako bi jim ponavljali tu že stokrat povedane stvari; ako bi razkladali vso našo narodno in političko mizerijo, vse mučeništvo našega ljudstva po Istri pod težko roko laških hegemonov ter vse grozote, ki so se godile lanskega leta v tržaški okolici in na Gorškem; ako bi pripovedovali o solzah, ki jih rosé veliko število nesrečnih družin zбоk tega, ker je zistem hotel ugoditi neugasni gospodstvaželjnosti oblastne klike, a je ta nečuvna krivica rezala v dušo našemu ljudstvu, ki si je — siromašno — domisljalo, da je vendar še kaj morale na svetu; ako bi propovedovali, kako na večini državnih uradov po Primorskem smatrajo za nečuvno drznost, ako si domislja slovenski državljani, da se tudi njemu mora krojiti pravica v materinem jeziku; ako bi povdarjali, da se na tržaških tleh, kjer je slovenski rod prastar, prvobiten stanovnik, temu rodu ne bi hotelo dopuščati niti toliko, da bi smel Boga moliti po svoje in kako nismo varni nikjer pred zasramovanjem, ako hočemo v javnosti uživati ono pravo, ki se ne krati niti črneem v divji Afriki, pravo do svobodne rabe lastnega jezika; ako bi tožili o nečuvnem dejstvu, da ob zatonu XIX. stoletja zastoj berahimo za jedno bore šolo v Trstu; ako bi — — — toda ne, saj smo rekli, da nočemo mučiti čitateljev temi, že tolikokrat povedanimi stvarmi. Le jedno dejstvo, dovolite, prosimo, naj še zabeležimo tu!

Drzno in železno čelo »Piccolovo« trdi opeotovano, da je na »mučeništvu« Italijanov kriva — vladati, ker na vseh straneh povspešuje in podpira »slovensko požrešnost«. Da vidimo vso podlost, vso drznost te falzifikacije, ter vso moralno propalost ljudij, ki se drznejo takimi lažmi ob belem dnevu biti resnici v obraz, naj bode konstatovano tu, o čemer je uverjen zadnji politički abecedar — zabeleženo bodi tudi, da so primorske pokrajine se svojo slovansko večino zastopane v parlamentu po 11 Italijanov in le 4 Slovanih, a da bi bilo izključeno to nečuvno razmerje tudi tedaj, da je bila vlada o volitvah popolnoma pasivna, in da je bilo torej možno le ob sporazumljenju in sodelovanju vlade!!

Ves svet ve, da italijanska hegemonija v naših pokrajinah ne bi bila možna niti do jutri zjutraj, ako bi jej ne azistovala vlada; ves svet ve, da bi bila italijanska stranka, ako jej odpade vladina podpora, kakor desetica, kateri je odpadla enojka izpred ničle, ves svet ve, da je italijanska stranka le po zaslugi tradicionalne vladne politike absoluten gospodar v deželi. Kaj naj rečemo torej o trditvi, da so Italijani usmiljenja vredna žrtev — vladne pristranosti v prilog Slovenom?!

Take falzifikacije, takega pretvarjanja resnice sta pač zmožna jedino le — železno čelo in drzno lice, ne poznajoče srama, kakor je nosijo naši politički in narodni nasprotniki!

Politični pregled.

V besedah tako, v dejanjih drugače.

Te dni je govoril v Möllbrückenu nemški liberalce, državni poslanec dr. Gross. Govoril je o sedanjem položaju. Razume se, da je po svoji moči zagovarjal postopanje obstrukcijonistov. Zatrjeva, da Nemei niso nikako uporno ljudstvo ter da radi dajejo državi, kar jej gre, je skušal vzbujati domnevanje, kakor da so se Nemei le iz obupa oprijeli sedanje taktike. Zaključil pa je svoja izvajanja refrénom, na katerega so uglasbene vse nemške piščalke: odpravite jezikovne naredbe, pa bode vse dobro! — in pa slovesno prisego, da Nemei se ne dajo utruditi, dokler jim ne bode njih »pravo«.

Vse to je pel strogo po obstrukcijonisti in-tonaciji; ali vmes je bilo nekaj mol-akordov, ki so nekam čudno kontrastirali z obstrukcijsko dur-muziko.

Da pokaže namreč nemško opozicijo v tem lepši luči, govoril je tu pa tam tako spravljivo, da je zvenelo to iz obstrukcijskih ust nekako čudno.

Zatrjal je n. pr., da so se Nemei odpovedali namenu, da bi vladali v vsej državi, toda na lastni zemlji da hočejo imeti mir; Čehi pa naj si uredijo doma po češki ali pa po kitajski; povdarjal je nadalje, da Nemei ne streme več po tem, da bi bili drugim narodom za varuhe in je menil celo, da je Nemeem prinašalo le mnogo sovraštva, ker so v prejšnjih časih videli v njih policijste drugim narodom, n. pr. na Ogerskem. — Najmarkantnejša pa je bila izjava Grossova, da oni nočejo gospodstva manjšine ter da v narodnih stvareh ni dopustno majorizovanje! Slednjič je zatrdil, da Nemei ne zahtevajo od vlade nikake protekcije, ampak le to, da ni proti njim.

Vse to so besede, ki se dajo poslušati. Ali dejanja, dejanja! Ali se ni obstrukcija — ti sta obstrukcija, katero je toli zgovorno zagovarjal dr. Gross — zasnovala ravno v ta namen, da se uvede v Avstriji nemška hegemonija, torej nadvladje manjšine nad večino?! Ali niso prvi faizérji obstrukcije pripovedovali ob vsaki priliki, da Nemei zahtevajo svoj »erstgeburtstrecht«, da torej hočejo biti varuhi drugim narodom, in ako bi se ti poslednji hoteli braniti, najbrže tudi — policijsti, državni pravdniki in jetničarji.

Gola resnica je in lep nauk, da v narodnih stvareh ne bi smelo biti majorizovanja. Le po tem nauku bi mogli priti do narodnega miru. Ali mi vprašamo: kako so postopali Nemei v narodnih stvareh po vseh deželnih zborih, kjer imajo večino, in tudi če je ista posledica najgrše volitvene geometrije?! Kako pestijo oni manjšine, tudi če iste zastopajo večino prebivalstva?! Mar Nemei ne pokrivajo se svojim uplivom vse vnebovpjoče krivice, ki jih počenjati večini v deželnem zboru tržaškem in istrskem?! Kdaj smo še čuli le besedico nemškega svarila na italijansko adresu, da v narodnih stvareh ni smeti majorizovati?!

Tako bi lahko vpraševali dalje. Čemu torej vso to nemško hinavstvo z besedami, ako pa so — dejanja taka!!

Na Balkanu. V notranjem vrvenju nesrečne kraljevine Srbske je menda nastopil nov stadij. Do sedaj so bili radikalei — kar znači toliko, kakor $\frac{3}{4}$ dele naroda — tarča za Milanovo jezo. In res je dosegla državna uprava že znanimi mnogokrat izkušeni sredstvi, da je popolnoma iztisnila iz zbornice to največjo stranko, ta glavni tabor naroda. Milan je menil, da ima zbornico, kakoršno je trebal za svoje zasebne finančne odnose. Ali čim so prišle na vrsto razne zahteve generalisima srbske vojske, vzbudila se je menda vest zlasti v liberalni stranki, ki se je uprla nečuvnim, vedno rastočim in vedno ponavljajočim se zahtevam Milana. Posledica temu je, da se je jeza Milanova obrnila tudi proti liberalni stranki.

Znak te spremembe v situaciji je popolen razpor, ki je navstal med Milanom in vodjo liberalcev Ristićem, ter je v dejstvu, da je bil po nalogu Milanovem policijsko silo iztiran iz Niša drugi liberalni odličnjak, bivši minister Avakumović. Ristić pa je odpotoval v Švico.

Napetost med Avstro-Ogersko in Cetinjami nadaljuje. Praškim »Narodnim listom« javljajo z Cetinja, da so užaljeni tam ne le radi znanega napada v »Fremdenblattu« na kneza Nikolaja, ampak tudi radi nekega banketa, ki je bil nedavno v Dubrovniku, na katerem so avstrijski častniki govorili sovražno proti Črnigori in jeden da je rekel celo, da Črnagora bode prvi zajutrek avstrijske vojske na Balkanu. Vrh tega da c. kr. pošta v Dubrovniku neopravičeno strogo cenzurira vse pošiljatve, namenjene na Črnogoro.

Domače vesti.

Staršem. Od sv. Jakoba nam poročajo, da se oni otroci, dovršivši šolo sv. Cirila in Metoda, ki »strežejo« v cerkvi pri sv. Jakobu, poitalijančujejo popolnoma. Ves božji dan postajajo po cerkvi, lenobijo ter poslušajo — italijanske pogovore italijansko mislečih in čutečih kapelanov in cerkvenikov. V tej cerkvi je namreč vse laško, razven jednega gospoda kapelana. Mi vsi smo gotovo udani svoji cerkvi, ali mislimo, da dolžna pokornost do cerkve ne seza tako daleč, da bi morali molčati, ko vidimo, da se nam deca narodno kviri v — cerkvi. Zato moramo najresneje posvariti dotične starše naše. Kako bodo odgovarjali pred Bogom, ko tako zanemarjajo svojo dolžnost, ki jih veže, da skrbijo za bodočnost svojih otrok. Kako se opravičijo, da so radi par novčičev, ki jih služijo otroci na dan, zanemarili iste in so jih pustili vzrasti brez znanja kakega rokodelstva, torej brez sredstva za pošteno preživljanje?! Kako bodo sodili o njih otroci sami, ko dorasejo! Starši! Pomislite, kaj delate! Pomislite, da vaša odgovornost je velika!

Odkritje spomenika Andreju baronu Čehovinu ki se bode vršilo dne 14. avgusta v njegovem rojstvenem kraju, Zgornji Branici pri Vipavi. Slavnost priredi Primorsko vojaško veteransko društvo s sledečim vspeedom: V nedeljo, dne 14. t. m. ob 2. uri in pol vsprejem gostov in odhod na slavnostni prostor. Ob 10. uri sv. maša na planem. Nagovor društvenega predsednika. Odkritje spomenika. Blagoslovljenje. Govor tamošnjega veleč. g. kurata Marka Valesa. Izročanje spomenika cerkvenemu odboru v Branici in defilovanje veteranov.

Na dan odkritja Čehovinega spomenika, dne 14. avgusta, priredi pevsko društvo »Nabrežina« iz Nabrežine s sodelovanjem pevskega društva iz Gabrije veselice v Branici. Veselice se prične koj po dovršenem odkritju spomenika. Po veselici bode ples, katerega prirediti omenjeni društvi. Vspeored veselice prijavimo pozneje.

ODBOR.

Za »Narodni dom« v Trstu je poslal gosp. Ivan Zelen iz Senožeč 12 kron, katere je nabral v prijateljskem krogu.

Obletnica »Narodnega doma« v Barkovljah. Obletnica slavnostnega otvorjenja »Narodnega doma« v Barkovljah se bode vršila dne 28. avgusta t. l. z veliko veselico na vrtu, katero priredi ob tej priliki tamošnje pevsko društvo »Adrija«. Pomnoženi zbor Adrijašev in Adrijašice se že sedaj marljivo pripravljajo in vadi, da bode tudi letos tem lepši poveljeval obletnico nam nepozabne lanske velike slavnosti v Barkovljah.

Skupni osnovalni shod za ustanovitev pevskega društva v Bazovici in na Padriču bode prihodnjo nedeljo dne 7. avgusta ob 2. uri popol. v Bazovici pri Hr. Ražemu. Prijatelji napredka in omike bodo gotovo z veseljem pozdravljali ti dve novi trdnjavici tu ob naši tržaški meji, katerim blag in lep namen je: poučevati in širiti našo slovansko pesem, pripravljati in preskrbljevati svojim členom poučenih knjig in časnikov in tako vzbujati posebno med mladino narodni čut, ljubezen do domovine, do svojega naroda in njega napredka.

V enakem smislu ustanovila se je tukaj že leta 1881. slovenska »Čitalnica«, katera je štela nad 70 členov ter je imela svoj dovolj močan pevski zbor; ali vsled nasilja in pritiska krutega magistratovega nadvladja in s pomočjo njegovih nepotrebnih okrajnih komisarjev v okolici, morala se je ista, žal, kmalu ukloniti.

Ker smo okoličani sedaj v toliko na boljsem, da sl. magistrat nima več one oblasti nad našimi društvi, upamo, da bode na novo zasnovanima pevskega društva v Bazovici in na Padriču do-ločena milejša usoda in se bosti isti slobodnejši

razvijali domovini v čast ter v ponos in napredek našega toli teptanega slovenskega naroda. V to pomozi nam Bog!

Heros.

Ustanovna slavnost »Idrijskega Sokola«. Dne 14. in 15. avgusta t. l. se bode vršila, kakor smo že sporočili, v Idriji ustanovna slavnost »Sokola«. Društvo ima komaj jedno leto svojega obstanka, a že se je razvilo toliko, da lahko ustreza vsem svojim smotrom. O tej priliki dovoljujemo si opozarjati slavno vnanje občinstvo na to slavnost, ki bo eminentno narodnega pomena; naj nikari ne zamudi pokazati svojim mnogoštevilnim obiskom, da mu je na srečo sleherni gibljaj narodne zavednosti in naj s tem duševno okrepi naše mlado društvo. Kedor ve, s kolikimi težavami se da tako društvo vzdržati v malem mestecu, ta bo znal ceniti to narodno slavnost. Za goste bo preskrbljeno vse potrebno. Veselica sama, ki se ima vršiti dne 15. pop. na travniku g. J. Grudna v Jeličnemvrhu, kaže, da bo, ako se posrečijo vse priprave, v pravem pomenu besede ljudska veselica. Natančneje vse na vabilih. Naj torej nikdo ne zamudi posetiti nas na tej slavnosti.

Na svidenje torej 14. in 15. avgusta t. l. v Idriji!

Bralno društvo »Kras« v Skopem namerja prirediti dne 28. avgusta 1898. v proslavo 50-letnice vladanja Njega Veličanstva veselico s petjem, deklamacijami in plesom, sodelovanjem domačega pevskega zbora. Vsopred se pravočasno priobči. To se naznanja vsem bratskim društvom s prošnjo, da bi jemala ozir na to prijavo, kadar bodo določila dneve svojim veselicam.

Zavodu sv. Nikolaja so pristopili kakor podporniki sledeči gg.: Skakoč Marija, Trst 2 K., Grahli Antonija, Kozina 2 K., Schiffner Ivan, kapelan v Barki 2 K., Žnidarčič Andrej, vikar v Gradnjem 3 K., Fedor v Predloki 3 K.

Hvala dobrotnikom.

Za odbor:

Marija Skrinjar.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu juliju 1898 je 123 strank uložilo 34128 gld.; 09 kr.; 110 strank vzdignilo 20452 gld. 95 kr.; 25 strankam se je izplačalo posojil 23890 gld.; stanje ulog 502220 gld. 16½ kr.; denarni promet 113955 gld. 17 kr.

Popravek. Prejeli smo in objavljamo:

Slavno uredništvo!

Opiraje se na § 19. tiskovnega zakona prosim, da blagovolite vsprejeti sledeči popravek v Vašem prihodnjem cenjenem listu:

»Ni res, da je gospod e. k. okr. glavar črtal iz vsporeda tamburaškega zbora, kateri je udaral o priliki potovanja Njih Vzvišenosti gospoda e. k. namestnika v Tolminu, vse slovanske komade; res je pa, da je tamburaški zbor udaral zraven cesarske himne, **izključno le slovanske komade**«.

Z vsem spoštovanjem se beležim
udani

I. Širca,

tačasni voditelj tamb. zbora.

V Tolminu, 4. avgusta 1898.

Podaljšanje službenih ur na brzojavu.

C. k. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam javlja: Brzojavni urad v Postojni in v Št. Petru na Kranjskem, združen s tamošnjim poštnim uradom, imel bode od 22. avgusta do vštetega 11. septembra t. l. popolno (dnevno in nočno) službo.

Samomor. Včeraj popoldne ob 5. uri je prišla Klementina vdova Ehrenfreund na obisk k bolni prijateljici Ivanki Pavletič, bivajoči v ulici Seorzeria št. 2. Bolnica je zapazila takoj na lieu prijateljice, da jo tare nekaj zelo neprijetnega. Vprašala jo je torej, kaj da jej je. Prijateljica jej ni odgovorila ničesar na njeno prašanje, pač pa se je odstranila v bližnjo sobo. Za nekaj časa je šla gospa Pavletič pogledati za njo in dobila je prijateljico, zvijajočo se na postelji v hudih bolečinah. Vsa preplašena je začela kričati. Takoj je prihitelo vse polno ljudi. Jeden navzočih je hitro telefoniral po zdravnika. Le-ta je došel, ni pa mogel mnogo storiti ter je naročil naj se nesrečnico sprovede v bolnišnico. Strup, katerega je zavžila, je bil zelo hud in nesrečnica je umrla že ob 10 uri zvečer. Iz bolnišnice so sproveli mrtvo truplo na dom pokojnice.

Ljubezen, drobiž in — poljeja. Rada sta se imela on in ona, neizrečeno rada. On je bivši e. kr. uradnik, ona je z Dunaja. Na Dunaju sta se spoznala. On se je povrnil z Dunaja v Trst,

ona je prišla za njim. Tako sta živela skupaj nekaj mesecev: ona ločena od zakonitega moža, on ločen od zakonite žene. Bila sta tako srečna, da niti opazila nista, da jima pohaja — drobiž. In slednjič jima je res zmanjkalo drobiža. A kaj je ljubezen — in celo taka ljubezen — brez drobiža?! On je takoj umel situacijo: da je ljubezen popolna, treba drobiža. Pod težo tega usodnega spoznanja si je pomagal revež načinom, ki sicer ni nov ali originalen, ki pa ima to svojstvo na sebi, da ne ugaja drugim in ne — policiji. Kupoval je namreč na obroke raznih stvari — bicikljev, slik, mēblev itd. — z jednim namenom, da jih je zastavljal potem. Tako je šlo za silo nekaj časa, dokler se niso jeli oglašati respektivni gg. trgovci in — policija je bila v hiši. Sedaj »sedita« oba, pa ne skupaj.

Imen nismo navajali. Saj je to dovolj pristna in žalostna slika npravnstvenih odnošajev sedanje dobe — tudi brez imen.

Iz-pred sodišča. 45letna kuharica A. U. je stala včeraj pred sodniki, obtožena tatvine. Družini, v kateri je služila, je pokradla malo po malo: 50 gld., 12 gld., 1 klobuk, 1 prstan, par rjuh, 1 srjeco in 1 dežni plašč. Vzela je, kar jej je ravno prišlo pod roko. Ona je tajila sicer, kolikor je mogla, ali sodniki so si mislili svojo in so jo obsodili na 14 mesecev tja, kjer jej ne pridejo pod roko ni prstani, ni klobuki, ni goldinarji, ni dežni plašči, in kar je še drugih taceh lepih in koristnih stvari.

Ponesrečeni kolesar. V nedeljo popoldne je padel s kolesa 17-letni Angelj Marsič iz Kopra tako nesrečno, da se je hudo pobil po životu in se tudi poškodoval v notranjem. Ker se mu je obrnilo na slabše, je bil sproveden včeraj v tukajšnjo bolnišnico.

Zblaznel je včeraj 59-letni kmet Josip S. Zvečer okoli 7. ure se je podal z železnim drogrom v ulico Tintore ter je hotel pridvigavati tlak. Neki redar je spoznal takoj po kmetovih besedah da blazni ter ga je odvel v bolnišnico.

Ubegli mož. Včeraj je bila odvedena na policijo 27-letna Katarina Gontardi iz Vidma. Povedala je: Jaz in mož Alojzij sva se podala v Gradece. Mož je dobil tam službo. Pred nekaj dnevi je zmanjkal, ne da bi mi bil kaj rekel in ostala sem sama brez denarja, brez vsega. Dolgo sem ga iskala zastonj. Nekdo mi je povedal potem, da je šel mož v Trst. Potem sem se vzdignila tudi jaz in sem prišla do sem peš iz Gradece, ker nisem imela denarja za vožnjo. O možu se ne ve še ničesar.

Gasilec na delu. Na travniku Koljud v Kjadinu so prizigali dečaki raztrešeno suho vejčje, vsled česar je nastal mal ogenj. Gasilec so udušili istega koj. Dečaki so jo popihali. — V sobi zdravnika v ulici Casermašt. 16 je nastal velik dim, a le malo ognja. Ogenj je nastal po odvrgnem, še gorečem kosčku smotke. Jeden gasilec je udušil ogenj jednim škafof vode.

Koledar.

Danes v petek 5. avgusta: Marija Dev. snež.; Ožbolt, kr. Jutri v soboto 6. avgusta: Gospodova spremenitev na gori.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 28 min. Izhod ob 8. uri 35 min.
Zahod " 7. " 43 " Zahod " 8. " 52 "
Ta je 32. teden. Danes je 215. dan tega leta, imamo torej še 150 dni.

Narodno gospodarstvo.

Prvi splošni shod slovenskih in istrsko-hrvaških posojilničarjev.

(Izvirno poročilo).

Slovenci nismo zgubljeni. Naši dobri in pravični stvari se sicer večkrat nasprotuje, ali dobra stvar vendar le zmaga. S slovenskimi posojilnicami so prvi prišli na dan štajerski Slovenci, kateri jih niso snovali le doma, ampak tudi po vseh slovenskih pokrajinah. Vendar so jim začeli nekako nagajati nekateri kranjski Slovenci, kateri so se postavljali na neko partikularistično stališče, katerega pa začenjajo, hvala Bogu, zapuščati. Začela se je potem snovati na Kranjskem osrednja slovenska posojilnica. Tej so se zopet protivili štajerski Slovenci. Nameraval se je na to sklicati splošen zbor slovenskih posojilničarjev. Temu so pa zopet nasprotovala društva: »Zveza kranjskih posojilnic«,

in »Gospodarska zveza«, (kateri društvu vodi ena in ista oseba v Ljubljani) in »Zveza slovenskih posojilnic« v Celji. A kljub temu so bili zastopniki slovenskih posojilnic prepričani, da je splošen shod slovenskih in istrsko-hrvaških posojilnic potreben. Zato se je na tem shodu, ki se je vršil v nedeljo in v ponedeljek v »Narodnem domu« v Ljubljani, sešlo pod vodstvom gg. Lapajneti in dra. Majarona 30-40 udeležencev, kateri so zastopali 25 slovenskih posojilnic in hranilnic. Zbor je častno rešil svojo nalogo. Razprave so bile stvarne; vse je bilo navdušeno in vneto edino le za pravi napredek slovenskega posojilništva. Predložene resolucije so se razpravljale v dveh sejah ter so bile sprejete naposled v sledeči obliki:

I. Resolucija o stvari praznovanja cesarskega jubileja:

a) ustanovi se v ta spomin dobrodelna zaloga, kateri naj doprinašajo slovenske posojilnice in hranilnice po svoji moči. Ta zaloga se porabi v korist slovenskega posojilništva osobito slovenske posojilniške literature. Da se to izvede, pooblašča se »Zveza slovenskih posojilnic« v Celji, ki bo sprejemala v to svrhu došle novce, jih priobčevala, potrjevala v javnih listih in nalagala v »Centralni posojilnici slovenski«.

b) Dobrodelnemu društvu »Naša straža« naj doprinašajo naše posojilnice 2% vsakoletnega dobička svojega.

II. Resolucija v stvari načel slovenskega posojilništva:

a) Načela, po katerih so osnovane obstoječe slovenske posojilnice, so v obče dobra.

b) Starejšim in večim posojilnicam sploh ne kaže, svoja pravila spreminjati, dokler jih ne primorajo v to udje ali zakoni ali važne okoliščine.

c) Mlajšim posojilnicam pa, ki delujejo na kmetih, kjer je še majhna izobraženost, kaže, da svoja pravila vravnajo v smislu zakona dd. 1. junija 1889, ako še niso urejena v tem smislu.

č) Kmetske posojilnice naj so osnovane sploh bolj v duhu Raiffaisenovem, kolikor le dovoljuje to združni zakon, vendar naj bode načelstvo previdno, da ena sama oseba ne dobi vsega zavoda v svojo oblast.

d) Kjer je sodišče, a posojilnice še ni, pa naj se osnuje prej ko prej. V velikih sodnih okrajih je prostora tudi za dve posojilnici; v tem slučaju naj se teren razdeli. Ti zavodi so pa potrebni tudi v drugih večih krajih, kjer je slovenska narodnost v nevarnosti, n. pr. Koroškem, na Primorskem, v kočevskem okraji, ob Dravi in Muri na Štajarskem.

e) Kjer sta v majhnem okraji dve posojilnici, naj ima vsaka po nekaj občin, oziroma župnij, ali pa naj se združite.

f) V svoja pravila naj vse slovenske posojilnice uvedejo določila, da udje načelstva morejo od svojega zavoda dobivati na posodo le v skupni seji z nadzorstvom. Poroki ne morejo biti

III. Resolucija v stvari organizacije slovenskega posojilništva:

a) Vsaka posojilnica imej svoje nadzorstvo, sestojee iz najmanj treh oseb.

b) Vsaka posojilnica pripadaj kakor člen h kakemu društvu, ki po svojih pravilih nadzoruje posojilnice.

c) Slovenske posojilnice naj materijelno podpirajo tiste slovenske denarne zavode, od katerih dobivajo one same enake podpore.

č) Vsa prej navedena društva, ki so namenjena v podporo slovenskim posojilnicam, naj vzajemno postopajo, naj imajo svoj organ, kateri organ je ob enem glasilo vseh slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug, katere naj ga podpirajo materijelno in duševno.

d) Slovenske posojilnice naj podpirajo tudi tiste slovenske gospodarske zadruge, katere niso na škodo slovenskim trgovcem in obrtnikom.

IV. Gledé strokovne izobrazbe členov načelstva slovenskih posojilnic se je sklenilo, da bi se priredili poučni tečaji za upravniške slovenskih posojilnic, ali, da bi se posojilnicam pošiljali večji poučevaltji.

Književnost.

Molitvene knjige za šolsko mladino ima č. g. Karol Čigon, vikar na Vojšči, pošta Kostanjevica, via Rubbia. Pisane so separatno za spol.

»Pobožni učence«, »Pobožna učenka« za odraslene dobé se po 30, 35, 40 in 50 nč.

»Mali učence«, in »Mala učenka« za začetnice po 20 in 30 lč. Po Gotškem so vsestransko razširjene in ugajajo jako. Na vsakih 12 komadov 1 po vrhu. Se priporoča čč. duhovščini in gg. učiteljem v blagovoljno podporo!

Zadnje vesti.

Madrid 5. Pogovorom ministerskega predsednika Sagasta z voditelji monarhijskih strank je namen, da poda pravi narodni značaj vprašanju: ali vojna ali mir? Dosedaj ni vlada prevzela nikakih obveznostij glede mirovni pogojev. Kraljica regentinja je poklicala k sebi tudi nekoliko generalov, da čuje njih menenje.

Washington 5. Pojasnila, zahtevana od Španjske, se pripoznavajo tu za popolnoma opravičene. Določeno je, da se mirovna komisija snide v Parizu.

New-York 5. Pogajanja za mir so že napredovala toliko, da more vlada delati priprave za osnutje vojaške uprave na Kubi.

London 5. »Times« javljajo iz New-Yorka: Voditelji ameriške vojske v Santiago so izjavili, da se vojaštvo mora povrniti nemudoma, ako nočejo, da se pogubi. To vojaštvo se torej kmalo zopet povrne v Združene države.

Trst 5. Danes zjutraj je došel z Dunaja v Trst knez Ferdinand Bolgarski. Vkreval se je takoj na parnik »Stefanie«. Isti je na potu na Črnogoro.

Budimpešta 5. Oficijozni »Nemzet« polemizuje proti »National Zeitung«, kateri list je pred kakimi 8 dnevi očital Madjarom, da mirno gledajo, kako se preganjajo Nemei v Avstriji. »Nemzet« pravi, da Madjari ne morejo ničesar storiti za Nemece v Avstriji, ker jim tega ne dopušča zakon. Zato morajo Madjari opazovati borbe Nemecev le kakor navadni gledalci, ne glede na simpatije, ki jih goje za Nemece.

Madrid 5. Kralj Alfons je okrevljal popolnoma in prične jutri se svojimi navadnimi sprehodi.

Berolin 5. Sin pokojnega kancelarja, grof Herbert Bismarek, je povedal v pogovoru z nekim poslancem, da je smrt njegovega očeta prišla povsem nepričakovano, o čemer priča dejstvo, da je on sam, grof Herbert, nameraval isti večer odpotovati na Dunaj.

Monakovo 5. Princ regent je odredil, da mora bavarska vojska nositi 8 dni znake žalovanja vsled smrti Bismarekove.

Berolin 5. V gradu Friedrichsruh je zavladovalo veliko ogorčenje, ker sta dva fotografata — podkupivši nekega gozdarskega uradnika — po noči, takoj po smrti kneza Bismareka, udrli skozi okno v sobo ter sta fotografirala pokojnika. Dotični uradnik je bil takoj odpuščen, fotografije pa so zaplenili. Zajedno se je uvelo sodno postopanje proti fotografoma.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 8-29 do 8-31. Pšenica za september 8-17 do 8-19. Rž za september 6-47 do 6-49. Koruza za maj 1899. 4-24 do 4-25. Koruza za avgust 1898. 4-90 do 4-92. Oves za spomlad ——. Oves za september 5-36 do 5-37. Koruza: 5-— do 5-10.

Pšenica: ponudbe srednje, povpraševanje dobro. Prodaja 24000 met. stot. Vreme: gorko.

Hamburg. Santos good average za september 30-—, za december 30-50, za marec 31-25 za maj 31-50.

Hayre. Kava Santos good average, za avgust 36-—, za december 36-50 frankov za 50 kg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88% Rendement franco Aussig. Stalno. Takoj 12-65 do 12-67 $\frac{1}{2}$. Oktober-december 12-52 $\frac{1}{2}$ do 12-55.

Dunajska borza 5. avgusta 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101-90	101-90
„ „ v srebru	101-75	101-70
Avstrijska renta v zlatu	121-85	121-85
„ „ v kronah	101-20	101-30
Kreditne akcije	363-50	363-60
London 10 Lsr	120-—	120-—
20 mark	11-75	11-75
Napoleoni	9-53	9-53
100 ital. lir	44-33	44-30

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 4. avgusta. (Izvirni brzojav.) Pšenica za september 71, za december 69 $\frac{5}{8}$. Koruza za september 37 $\frac{1}{2}$, za december 38 $\frac{1}{8}$. Mast 550.

Trgovina z lesom.

Cene Kranjskega in Štajerskega lesu v poslednjih 14 dneh, postavljenega na kolodvor v Trstu. (To so cene, po katerih plačujejo tržaški trgovci z lesom).

Jelove deske	26	mm 8/14" f. 49—57 za 1200"
„ „	19 in 20	7/14" „ 38—42 „ „
„ skurete	13 „ 14	7/14" „ 27—31 „ „
„ „	14 „ 15	7/14" „ 31—33 „ „
„ remeljni (moralji) 70 „ 70	„ „	25—27 „ „
„ „	35 „ 70	13—14 $\frac{1}{2}$ „ „
„ „	80 „ 80	32—34 „ „
„ „	40 „ 80	16—17 „ „
„ „	90 „ 90	40—42 „ „
„ „	45 „ 90	20—22 „ „
„ „	100 „ 100	62—64 „ „
„ „	100 „ 116	72—74 „ „

Po tramičih (fileri) 3/3, 3/4, 4/4, od 25 do 28.

Trami 4/5, 5/6, 5/7, 6/8, 7/9 od 5—12 m. 30—33 kr. kub.

„ 8/10 in 9/11 „ 6—12 m. 34—36 „ „

Bordionali 10/12 in naprej for. 12—13.50 kub. meter.

V poslednjih 14 dneh ni bilo nikake posebne spremembe v trgovini z lesom. — Trgovina z bukovno mrtva.

„SLOVENKA“

Glasilo

slovenskega ženstva.

Izhaja v Trstu

kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravnistvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vane do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jasen dokaz za vednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

Hôtel Evropa

Piazza della Caserma.

Zračen vrt z lopo in brez lope.

Izborna kuhinja nemška in italijanska, pivo iz Plzenske pivovarne, izvrstna vina iz lastne kleti.

Telefon št. 23.

ALOJZIJ LOHR, lastnik.

Gostilna J. Peternel na Bledu.

Podpisani priporočam slavnemu občinstvu svojo gostilno, v kateri se dobiva **izvrstno dolenjsko in istrijansko vino, Koslerjevo marčno pivo, gorka in mrzla jedila in sobe za prenočišče.**

S poštovanjem

J. Peternel,
gostilničar.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21-—; samo večerno izdanje gld. 12-—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghenga št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago** popravi, pozlati in posrebrja v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Prihodi in odhodi vlakov.

Urniki, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjan, Gorico, Benetke.
8.— zj. nagl. na Dunaj se zvezo na Reko.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 zj. poštni vl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Zagreb.
12.50 pop. osob. v Kormin.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).
6.25 pop. poštni na Dunaj se zvezo na Reko.
8.15 pop. nagl. v Kormin.
8.15 pop. nagl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Reko.
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.
9.45 pop. mešan. do Münzschlaga.

Dohodi v Trst.

6.55 zj. meš. iz Münzschlaga, Beljaka itd.
7.33 zj. meš. iz Milana, Vidma, in Nabrežine.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.30 zj. v Herpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.
8.45 zj. v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.50 pop. v Herpelje, Divačo, Rovinj, Pulj.
7.45 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Dohodi v Trst.

8.05 zj. iz Herpelja.
9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
11.15 zj. meš. iz Herpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.